

WIM VAN OPHEM

Als fotograaf en beeldend kunstenaar heb ik mij de afgelopen jaren verdiept in en verwonderd over mensen die in een beeldcultuur over het algemeen buiten beeld worden gelaten. Mijn eerste project, tevens afstudeerwerk en eerste boek Doodgewoon, ging over mensen in de laatste fase van hun leven. Mijn tweede boek ging over verstandelijk gehandicapten en al enige jaren werk ik aan een serie portretten van dak- en thuislozen in de steden van Europa. Het gaat mij bij het in beeld brengen van deze mensen er in de laatste plaats om, daarmee een of ander veronderstelt heilig huisje omver te werpen. Eigenlijk interesseert me dat niet. Mij interesseert vooral de mens en ik heb nu eenmaal een zwak voor de mens in haar meest kwetsbare vorm. Daarom probeer ik tot de levens van deze mensen door te dringen en hen in beeld te brengen op een manier die recht doet aan het unieke van hun persoonlijkheid en hun leven. In een massacultuur zijn we nogal eens geneigd deze uniciteit te vergeten, hoewel we allemaal heel erg ons best doen individueel te willen zijn en daarin toch weer onderdeel van de massa worden. De mensen die ik uitnodig voor mijn camera doen daarvoor geen moeite. Keramiek: "onderzoek naar de gewone man" Ik maak hiervoor mannen van klei door veel beelden te maken -1000 beelden wil ik maken- en deze ook zo te exposeren wil ik een spanningsveld oproepen tussen massacultuur en individu

WEBSITES

fotografie/keramiek

www.wimvanophem.nl

MAAKT DEEL UIT VAN KUNSTENAARSINITIATIEF / COLLECTIEF /
BROEDPLAATS

wordt

LID VAN BEROEPS- / KUNSTENAARSVERENIGING

Haagse Kunstkring

OPLEIDINGEN

1997 - Fotografische vormgeving Den Haag,
2002 Koninklijke Academie van Beeldende
Kunsten Diploma behaald

TENTOONSTELLINGEN

2021 Een portret van een boom Evita lokaal
Den Haag, Nederland
[Solo](#)

PROJECTEN

2021 Den Haag, Nederland Curator Evita lokaal
tentoonstellingsruimte
2020 The other side of the moon Publicatie

2018	Kleurrijk Kunst-en Natuurroute Wemeldinge Wemeldinge, Nederland Foto en keramiek, Project Onderzoek naar de gewone man Solo	fotoboek, Nederland
2018	Solo	2018 Hekwerk Publicatie Den Haag, Nederland www.wimvanophem.nl Ongewoon gewoon Poëzie van het alledaagse. Hekwerk. Hekwerk is een normaal, veel voorkomende ding waar nauwelijks aandacht aan besteed wordt. Ook zeker niet in de fotografie en beeldende kunst. Wat ik me ook afvraag is waarom mensen overal hekwerken plaatsen? Hekwerk wordt gebruikt voor afbakening, het creëren van een eigen ruimte. Het schept een cultuur met eigen wetmatigheden. Nu kan dit soms ook niet anders, bijvoorbeeld, rondom een militair terrein, gevangenissen en overheidsgebouwen. Wat me ook opvalt is dat het esthetisch aspect bijna nooit een rol speelt terwijl er toch allerlei instanties zijn die zich bezig houden met het landschap beheer. Zeker in Nederland. Het creëren van een (eigen) werkelijkheid. Door een object, (hekwark) uit te lichten in te kaderen los te maken van zijn omgeving wordt het een zelfstandig vorm. Het wordt een weergave van de werkelijkheid die niet zo door de mens gezien kan worden. Simpel en alleen al om het feit dat de mens meer omgevingsfactoren waarneemt dan die op de foto te zien zijn. En daardoor het hekwerk op de foto een andere interpretatie krijgt dan in de werkelijkheid. Je zou de foto als iets surrealistisch kunnen beschouwen. Het wordt een soort eigen belevingsvorm die los staat van het gefotografeerde object. Hekwerk kan overal en nergens specifiek zijn. Toch denk ik dat zoiets bestaat als Nederlands hekwerk dat dit verschilt van Italiaans hekwerk en dat het tijdgebonden is. Dus een weergave van de tijdsgeest. Wat me ook intrigeert, wat zorgt dat een foto een goede foto wordt. Door iets alledaags uit te lichten wil ik uitdrukking geven aan gevoelens en gedachten die ik niet goed onder woorden kan brengen. Ik weet dat dit een erg rekbaar begrip is waar je in principe weinig mee kunt. Maar ik denk juist dat een foto tot een goede foto wordt wanneer het meer doet dan het zichtbare benoemen. Hekwerk het toeval van de werkelijkheid als bepalend element Ongewoon gewoon Poëzie van het alledaagse. Hekwerk. Hekwerk is een normaal, veel voorkomende ding waar nauwelijks aandacht aan besteed wordt. Ook zeker niet in de fotografie en beeldende kunst. Wat ik me ook afvraag is
2017	Solo Podium 0950, cultureel centrum Rotterdam, Nederland Solotentoonstelling, fotowerk Solo	
2017	Boekpresentatie: Hekwerk Loosduinse Kunstroute Den Haag, Nederland Ongewoon gewoon Poëzie van het alledaagse. Hekwerk. Hekwerk is een normaal, veel voorkomende ding waar nauwelijks aandacht aan besteed wordt. Ook zeker niet in de fotografie en beeldende kunst. Wat ik me ook afvraag is waarom mensen overal hekwerken plaatsen? Hekwerk wordt gebruikt voor afbakening, het creëren van een eigen ruimte. Het schept een cultuur met eigen wetmatigheden. Nu kan dit soms ook niet anders, bijvoorbeeld, rondom een militair terrein, gevangenissen en overheidsgebouwen. Wat me ook opvalt is dat het esthetisch aspect bijna nooit een rol speelt terwijl er toch allerlei instanties zijn die zich bezig houden met het landschap beheer. Zeker in Nederland. Het creëren van een (eigen) werkelijkheid. Door een object, (hekwark) uit te lichten in te kaderen los te maken van zijn omgeving wordt het een zelfstandig vorm. Het wordt een weergave van de werkelijkheid die niet zo door de mens gezien kan worden. Simpel en alleen al om het feit dat de mens meer omgevingsfactoren waarneemt dan die op de foto te zien zijn. En daardoor het hekwerk op de foto een andere interpretatie krijgt dan in de werkelijkheid. Je zou de foto als iets surrealistisch kunnen beschouwen. Het wordt een soort eigen belevingsvorm die los staat van het gefotografeerde object. Hekwerk kan overal en nergens specifiek zijn. Toch denk ik dat zoiets bestaat als Nederlands hekwerk dat dit verschilt van Italiaans hekwerk en dat het tijdgebonden is. Dus een weergave van de tijdsgeest. Wat me ook intrigeert, wat zorgt dat een foto een	

goede foto wordt. Door iets alledaags uit te lichten wil ik uitdrukking geven aan gevoelens en gedachten die ik niet goed onder woorden kan brengen. Ik weet dat dit een erg rekbaar begrip is waar je in principe weinig mee kunt. Maar ik denk juist dat een foto tot een goede foto wordt wanneer het meer doet dan het zichtbare benoemen. Hekwerk het toeval van de werkelijkheid als bepalend element
Solo

- 2016 Voies Off, Emergences Fotofestival Arles Arles, Frankrijk
Groep
- 2015 Haags Gemeentemuseum Zomerexpo
Groep
- 2015 Kunstschouw, Burg Haamstede W.Ophem Solo
Solo
- 2014 Haags Gemeentemuseum Zomerexpo
Groep
- 2013 Kunstkerk Amsterdam W.Ophem Solo
Solo
- 2013 Stadsgalerij Breda Dementie kunst om niet te vergeten
Groep
- 2012 San Diego Art Institute, San Diego, Amerika Art of Photography Show
Groep
- 2012 Kunststroming, Krimpen aan de Lek Hollanders kom naar het water
Solo
- 2011 RAR, galerie en kunstuitleen, Spijkernisse Wordt Foto's en beelden
Groep
- 2010 Fotogalerie, Fotogram, Amsterdam Wim van Ophem en Ruben Telou
Duo
- 2010 RotdocFotofestival Documentaire Fotofestival Rotterdam
Groep

waarom mensen overal hekwerken plaatsen? Hekwerk wordt gebruikt voor afbakening, het creëren van een eigen ruimte. Het schept een cultuur met eigen wetmatigheden. Nu kan dit soms ook niet anders, bijvoorbeeld, rondom een militair terrein, gevangenissen en overheidsgebouwen. Wat me ook opvalt is dat het esthetisch aspect bijna nooit een rol speelt

- 2017 VOD self-published Den Haag, Nederland Magazine geïnspireerd op VOUGE waarin ik alles laat zien wat juist niet in VOUGE staat bijvoorbeeld een mode reportage i.p.v dure kleding. Kleding gemaakt van wegwerp artikelen. Met de bedoeling het ter discussie stellen wat we belangrijk vinden in het leven. Wat willen we zien en wat kunnen we niet zien. Waar lopen we in het algemeen voor weg.
- 2014 Zorg en Kunst Evitazorg/ verpleeghuis Nebo Kunstmarkt
- 2013 TV uitzending en interview Den Haag TV
- 2010 Publicatie fotoboek Wondering Haagse Hoge School tentoonstelling en publicatie

2010	Fotoacademie Rotterdam Nederland Begeleiden student Uitgevoerd	2015	Evitazorg Den Haag Beeldengroep
2010	fonds 1818 Nederland Jaarverslag Uitgevoerd	2015	Oranje, Asbestsanering Rotterdam Beeldengroep
2010	Stichting Steinmetz de Compaan Nederland Jaarverslag Uitgevoerd	2014	Jan festen Malden Fotowerk
		2012	San Diego Art Institute San Diego/Amerika Fotowerk
		2012	Stichting Steinmetz de Compaan Den Haag Fotowerk
		2010	Nutshuis Den Haag Fotowerk
		2010	Jedrik en loek Oorthuijs Amsterdam Fotowerk
		2010	Nutshuis Den Haag Fotowerk
		2009	Stichting Steinmetz de Compaan Den Haag Fotowerk
		2008	Fotomuseum Den Haag Den Haag Fotowerk

PUBLICATIES

2017	Hekwerk Boek eigen beheer, Den Haag Wim van Ophem Den Haag, Nederland Hekwerk is een normaal, veelvoorkomend ding waaraan nauwelijks aandacht wordt besteed. Ook zeker niet in de fotografie en beeldende kunst. Wat ik me afvraag, is waarom mensen overal hekwerken plaatsen. Hekwerk wordt gebruikt voor afbakening, het creëren van een eigen ruimte. Het schept een cultuur met eigen wetmatigheden. Nu kan dit soms ook niet anders, bijvoorbeeld rondom een militair terrein, gevangenissen en overheidsgebouwen. Wat me ook opvalt bij hekwerk is dat het esthetisch aspect bijna nooit een rol speelt terwijl er toch allerlei instanties zijn die zich bezighouden met het landschapbeheer. Zeker in Nederland.
2017	VOD Boek eigen beheer Wim van Ophem Den Haag, Nederland De Griekse filosoof Diogenes, Stoicijnen/Cynici, voldoet helemaal aan het tegenwoordige stereotype beeld van een zwerver. Hij woonde in een

RECENSIES

2017	Hekwerk Magazine Dr. Arthur Crucq, kunsthistoricus Den Haag, Nederland Essay hekwerk Ze zijn zo gewoon dat wij hen nauwelijks nog bewust worden wanneer we bij ze halt houden, zelfs al is dat letterlijk de reden van hun bestaan. Maar nagenoeg elk stukje grond dat zich mag vergewissen van een rechtmatige eigenaar lijkt er door te worden afgebakend; hekken. Aan deze onverschilligheid ligt wellicht de illusie ten grondslag dat we ons in het Westen steeds minder beperkt weten door omheiningen en begrenzings. We reizen immers nog altijd ongestoord van de ene Europese staat naar de andere terwijl net buiten ons blikveld de hekken die ooit zo hartstochtelijk werden neergehaald stilletjes aan weer werden opgetrokken. Men zou kunnen concluderen; de grenzen zijn weer terug en daarmee ook de hekken maar misschien is het gewoon naïef te denken dat ze ooit zijn weggeweest. Het ijzeren gordijn dat de bevolking van het voormalig Oostblok moest beletten naar het Westen te vluchten, het hekwerk dat de Hongaarse premier Orbán rondom zijn land liet bouwen om vluchtelingen te weren, de grenshekken tussen de Verenigde Staten en
------	---

versleten ton, bedelde, had een lange baard, waarschijnlijk deed hij weinig aan persoonlijke hygiëne en droeg versleten en vuile kleding. Sprak grote menigten toe, of iemand die op straat liep en belofde de mensen ondergang en verdoemenis als ze niet naar hem zouden luisteren. Grote kans dat hij nu, in deze tijd, zou worden opgepakt, met het "vriendelijke" verzoek om zich te laten opnemen in een psychiatrisch centrum. Echter in dat tijdperk werd hij om advies gevraagd door de toenmalige 'regering'(De Senaat). Toen de koning naar zijn beloning vroeg voor zijn bewezen diensten, zei hij de legendarische woorden: "kunt u een stukje opzij gaan want u staat voor het zonlicht". Hoe serieus zouden wij tegenwoordig iemand nemen die zo'n antwoord geeft ? Als je dan bedenkt, dat bij een soortgelijke functie, het nu een discussiepunt is of het veroorloofd is om meer dan de 'Balkenende norm' te verdienen. Hij verkoos geheel vrijwillig om zo te leven. Misschien is het mijn perceptie dat het leven van een zwerver geheel door omstandigheden wordt bepaald en veelal uit ellende bestaat. Als ik een dak of thuisloze op straat tegen kom zal ik niet zo snel aan hem vragen of hij weet hoe laat het is. Mocht hij mij aanspreken bestaat er een grote kans dat ik me erbij ongemakkelijk voel en het gesprek zo snel mogelijk wil beëindigen en ik zal hem zeker geen advies vragen voor bijvoorbeeld een hypotheek. Wat maakt mij zo ongemakkelijk als ik een thuis en dakloze zie? Waarom draai ik mijn hoofd weg en schaam ik me een beetje. Komt het te dichtbij mijn eigen broze veilige wereld ? Wat me ook opvalt, is dat de westerse manier van denken over de "derde wereld landen " sterk wordt beïnvloed door hoe fotografen en documentairemakers deze "derde wereld" in beeld brengen. Over het algemeen worden armoede, hongersnood en oorlog (meestal) op een ethisch verantwoorde manier in beeld gebracht waarin vooral het menselijk leed en de morele verontwaardiging daarover centraal staan. Nu bestaat deze misère net zo goed in de Westerse samenleving. Ik

Mexico die illegale immigranten buiten de deur moeten houden; het zijn politiek beladen voorbeelden uit heden en verleden die niet zelden negatieve connotaties oproepen. Ze functioneren immers dankzij insluiting- en uitsluitingsprincipes; ze discrimineren. Jij wel maar jij niet! Maar onze confrontatie met afscheidingen in de vorm van muren of hekken is in de eerste plaats alledaags. We ondervinden het in de stedelijke omgeving als omheining van bouwgrond, privéterrein, industriecomplexen en spoorwegemplacements. Soms hebben ze de bedoeling mensen af te schermen van de samenleving zoals de hekken rondom detentiecentra doen. Evengoed zijn ze opgetrokken rondom scholen en speeltuinen waar ze onze kinderen moeten beschermen tegen voor hen vijandig verkeer en ander mogelijk onheil uit de boze buitenwereld. Op het platteland dwingen hekken het vee in strakke paden op hun tocht van het weiland naar de stal en markeren hekken de grenzen van het boerenbedrijf. In bosrijke buitenwijken en op uitgestrekte landgoederen omheinen ze het privébezit van hen die tot de 'gelukkigen' behoren. Voor de hardnekkige verstaander zijn hekken soms van schrikdraad voorzien. Zelfs de natuur is door hekwerk begrensd. De uitzichten vanuit de trein tussen Almere en Lelystad op de eindeloze kuddes die de Oostvaardersplassen begrazen mogen dan het idee van ongerepte natuur suggereren, om onveilige verkeerssituaties en landbouwschade te voorkomen heeft

ben me ervan bewust dat dit op een andere schaal is en met een andere intensiteit dan in derde wereld landen. Maar de vraag is of dit uitmaakt voor het betreffende individu? Ik vraag me af waarom deze beelden wel tot morele verontwaardiging en eventueel daaruit voortkomende actie leiden als ze ui

- 2010 Wondering d ' jonge Hond, Amsterdam Fotoboek
- 2009 Wondering d ' jonge Hond, Amsterdam Fotoboek
- 2006 Doodgewoon Episode, Rotterdam Fotoboek

PRIJZEN EN STIPENDIA

- 2015 Finalist Street photography award LensCulture magazine, Amerika
- 2014 Genomineerd Fashion and Fine Art Black Spider awards, Beverly Hills Amerika
- 2008 Publicatie Wondering Fonds verstandelijk gehandicapten, Amsterdam
- 2008 Publicatie Wondering SNS REAL fonds, Rotterdam
- 2004 Publicatie Doodgewoon VSB fonds, Breda
- 2004 Genomineerd PANL Award #13 PANL, Amsterdam

VERTEGENWOORDIGING

- Teden kunstprojecten, Isabelle Schol Breda, Nederland, Nederland
<https://www.bliksum.org/projecten/>

ARTISTIEKE NEVENACTIVITEITEN

- 2015 - Docent Keramiek, Evita Lokaal Loopt nog
- 2010 - Begeleiden student, examen
- 2010 Fotoacademie Rotterdam

Een portret van een boom, 2021
fotografie, 64 x 42 cm

Een portret van een boom, 2021
Fotografie, 64 x 42 cm.

Een portret van een boom, 2021
Foto, 64 x 42 cm

Een portret van een stronk, 2021
foto, 64 x 42 cm

Een portret van een stronk, 2021
foto, 64 x 42cm.

Een portret van een stronk, 2021
64 x 42 cm, 64 x 42 cm

Detail uit het project onderzoek naar de gewone man

Onderzoek naar de gewone man, 2019
Keramiek, 30-40 cm.

Inside II, 2018
foto, 70 x 60 cm

Een ode aan Monet, 2011
foto, 98 x 80 cm.

Wondering, 2008
foto, 70 x 95 cm